Anul al 68-lea

4 PAGINI 4 LEI

P Nr. 218 Marţi 18 Septembrie 1951

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Ad-ţiei Poştelor şi Telecomunicaţiilor No. 20.064/939

ABONAMENTE CAPITALA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei
Str. Const. Mille 14
Tel. 5.28.90.

Apare sub conducerea unui comitet

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10.

ABONAMENTE PROVINCIA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei din capitalele raioanelor

Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

„GERMANII IN JURUL ACELEEAŞI MESE"

Angajamentele internaţionale luate de puterile coaliţiei antihitleriste în timpul războiului prevedeau expres asigurarea condiţiilor în care poporul german să-şi refacă viaţa pe baze democratice. Una din aceste condiţii şi cea mai importantă consta în refacerea unităţii Germaniei, în crearea unui stat german liber, democrat şi iubitor de pace, capabil să-şi aducă aportul său preţios la opera de reconstrucţie postbelică, la opera de stabilire a unei colaborări rodnice şi trainice între state.

Problema unităţii Germaniei a fost pusă în centrul atenţiei de puterile aliate în război, tocmai pentruca ea să nu poată face nici un moment obiectul unor agitaţii şovine, revanşarde, tocmai pentruca să nu se dea posibilitatea cercurilor reacţionare şi militariste să o înscrie pe propriile lor steaguri sdrenţuite şi pătate de sânge, speculând astfel legitima dorinţă de unitate a poporului german, pentru planurile lor de transformare a Germaniei din nou într'un focar de intrigi şi aţâţări războinice.

Dar nu pe acest drum au înţeles să meargă Statele Unite, Anglia şi Franţa în zonele din Germania ocupate de forţele lor armate. Dimpotrivă, prin toate măsurile luate, dela încetarea ostilităţilor, puterile imperialiste au accentuat în chip deliberat desmembrarea Germaniei şi au încurajat renaşterea acelor forţe negre ale reacţiunii şi războiului pe care s'au angajat prin acorduri internaţionale să le stârpească.

Urzitorilor de războaie de peste Ocean le trebuie în centrul Europei o Germanie sfâşiată, teren prielnic pentru aventurierii dispuşi să-şi vândă serviciile pe dolari. Poporul german urmează, în planurile agresorilor, să dea ostaşii care vor forma avantgarda şi osatura mult trâmbiţatei „armate europene" a Pactului Nord-Atlantic.

In recenta conferinţă dela Washington, pentruca să nu vorbim decât de una din ultimele acţiuni ilegale, unilaterale, întreprinse de puterile apusene, s'a hotărît intensificarea remilitarizării Germaniei Occidentale şi includerea ei în ceeace se numeşte voalat „Comunitatea Atlanticului".

Statele Unite, secondate de aproape de Anglia şi Franţa, s'au afundat tot mai mult în păienjenişul nefastei politici de desconsiderare a acordurilor internaţionale cu privire la Germania şi au îngreunat astfel soluţionarea problemei germane. Datorită acţiunilor lor unilaterale, tratatul de pace cu Germania, tratat de pace în care este interesat în mod vital poporul german, dar nu numai poporul german, nu a putut fi încheiat nici până astăzi.

In locul unei păci democratice prin care să fie eliminat pentru totdeauna din centrul Europei periculosul focar de agresiune constituit de o Germanie scindată, militaristă şi revanşardă, puterile occidentale vor să impună poporului german o „pace" imperialistă care să perpetueze desmembrarea Germaniei şi să acorde dreptul trupelor străine să staţioneze „sine die" pe teritoriul ei. Aceasta cu complicitatea criminală a resturilor fasciste care constituie, în fapt, singura bază de „massă" a ocupanţilor imperialişti în Germania Occidentală.

Uniunea Sovietică, păzitoare consecventă şi fermă a acordurilor internaţionale, bazându-şi politica externă pe principii democratice, a arătat în repetate rânduri că soarta poporului german nu poate şi nu trebue să fie hotărîtă fără participarea efectivă a poporului german însuşi la elaborarea viitoarei sale vieţi de stat.

Modul cum a acţionat Uniunea Sovietică în zona sovietică de ocupaţie a Germaniei constituie un model de aplicare cu succes a politicii de demilitarizare, democratizare şi denazificare cu participarea efectivă a cetăţenilor germani, conştienţi şi de greaua răspundere a trecutului şi de rolul pe care trebue să-l joace în viitor. Republica Democrată Germană, condusă de patrioţi cu bogat trecut de luptă în slujba poporului, a avut o serie de iniţiative diplomatice de înaltă semnificaţie politică şi morală. Scopul acestor iniţiative a fost şi a rămas refacerea grabnică a unităţii Germaniei şi încheierea tratatului de pace încă în anul 1951 conform aspiraţiilor imensei majorităţi a populaţiei atât din Germania Occidentală cât şi din R. D. Germană. Pentruca să nu existe nici un fel de dubiu asupra intenţiilor sale paşnice, R. D Germană a anunţat că este gata să se supună controlului unei comisii internaţionale care să constate la faţa locului că nici un fel de pregătiri de război nu îngreunează munca paşnică a cetăţenilor săi. Evident, cu condiţia ca un control asemănător să aibă loc şi în Germania Occidentală. Această propunere a fost respinsă de „guvernul" dela Bonn ca şi multe altele menite să apropie soluţionarea democratică a chestiunii germane.

Intre timp situaţia internaţională s'a agravat. Pregătirile de război ale imperialiştilor americano-englezi se desfăşoară cu intensitate crescândă. Germania Occidentală este tot mai mult transformată într'un arsenal al agresiunii, într'un teritoriu destinat manevrelor militare provocatoare.

Numai refacerea pe cale paşnică a unităţii Germaniei poate salva ţara dela o nouă catastrofă.

Deaceea, Apelul adresat de Camera Populară a R. D. Germane „tuturor germanilor, tuturor partidelor şi organizaţiilor democratice de a sprijini propunerea cu privire la convocarea unei conferinţe pe întreaga Germanie", va fi primit cu căldură de toţi cetăţenii germani conştienţi.

Conferinţa aceasta care îşi propune să strângă pe germani „în jurul aceleeaşi mese" îşi fixează ca sarcină să organizeze pe întreaga Germanie alegeri democratice, libere, egale şi secrete pentru crearea unei Adunări Naţionale Unice, care „să ceară încheierea cât mai grabnică a tratatului de pace cu Germania şi retragerea din Germania a tuturor trupelor de ocupaţie".

Propuneri concrete şi cinstite pe care numai duşmanii poporului german le pot desconsidera sau respinge. Ele se situează pe linia unei reale rezolvări a problemei germane, deaceea sunt salutate de toate popoarele care văd în refacerea unităţii germane pe cale paşnică un pas important spre asigurarea păcii generale.

Nicolae Popescu

Mii de membri ai echipajelor de pe remorcherele din portul Londra au declarat grevă

Londra 17 (Agerpres).

Agenţia FRANCE PRESSE anunţă că 4.500 membri ai echipajelor de pe remorchere şi ambarcaţiuni de transbordare din portul Londrei au declarat Luni grevă perlată pentru a obţine satisfacerea revendicărilor lor economice.

Tot la 17 Septembrie, au intrat în grevă 2.000 docheri din portul Londrei.

Pe de altă parte, FRANCE PRESSE anunţă că 1.500 docheri din Avonmouth — avantportul Bristolului — au intrat Luni în grevă solidarizându-se cu alţi 60 muncitori portuari care încetaseră Sâmbătă lucrul pentru a obţine îmbunătăţirea condiţiilor lor de trai.

NICI UN COPIL DE VÂRSTĂ ŞCOLARĂ IN AFARA ŞCOLII!

Ministerul Invăţământului Public s'a îngrijit ca şi în anul acesta niciun copil de vârstă şcolară să nu rămână în afara şcolii. Incă din luna Mai 1951 s'a făcut recenzarea copiilor între 8 şi 12 ani.

Pentru a asigura condiţiile materiale necesare pentru cuprinderea în şcoli a copiilor de vârsta şcolară, au fost construite şi amenajate numeroase internate şi s'au acordat numeroase burse în bani elevilor care au greutăţi materiale sau locuiesc departe de şcoală.

Anul acesta, 4.500 burse a câte 1.500 lei vor fi repartizate elevilor din clasele 1—4, cu precădere celor din regiunile industriale, de pe marile şantiere sau din sectorul socialist al agriculturii, precum şi celor din regiunile rămase în urmă, ţinute atâta vreme în sărăcie şi înapoiere culturală de regimul de exploatare burghezo-moşieresc. Deasemeni se vor acorda în acest an burse de echipament unui număr de 18.000 elevi. (Agerpres).

Grupul de scriitori şi ziarişti germani progresişti a părăsit Capitala

Luni dimineaţă a părăsit ţara grupul de scriitori şi ziarişti germani progresişti, în frunte cu scriitorul Ludwig Renn, membru al Academiei RD Germane, compus din Hans Lorbeer, scriitor, Irma Loos, ziaristă, Walter Stranka, scriitor, şi Walter Künnemann, ziarist, care au fost oaspeţii ţării noastre, în urma invitaţiei Institutului Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

La plecarea de pe aeroportul Băneasa, oaspeţii germani au fost salutaţi cordial de: M. Macavei, preşedintele Institutului Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, Nestor Ignat, redactor şef adjunct al ziarului „Scânteia", Traian Şelmaru şi M. Novicov, secretari ai Uniunii Scriitorilor din RFR, scriitorii Nicolae Moraru, Petre Iosif, Alexandru Jar, Zaharia Stancu, Radu Boureanu şi alţii.

Inainte de plecare, conducătorul grupului de scriitori şi ziarişti germani progresişti, Ludwig Renn, adresându-se celor prezenţi, a spus: *„Suntem foarte fericiţi că am vizitat Republica Populară Română şi suntem convinşi că această vizită va contribui în şi mai mare măsură la întărirea prieteniei dintre popoarele noastre. Cu toţii avem intenţia să ne scriem impresiile despre ţara voastră, impresii care au fost puternice". (Agerpres).*

SENTINŢA

ÎN PROCESUL GRUPULUI DE SPIONI, TRĂDĂTORI ŞI COMPLOTIŞTI ÎN SLUJBA IMPERIALISMULUI AMERICANO-ENGLEZ ŞI A VATICANULUI

Tribunalul Militar Bucureşti a pronunţat Luni la amiază sentinţa în procesul grupului de spioni, trădători şi complotişti în slujba imperialismului americano-englez şi a Vaticanului.

Deliberând în secret, Tribunalul Militar Bucureşti a condamnat în unanimitate pe:

Pintori Eraldo, la muncă silnică pe viaţă, degradare civică, 40.000 lei amendă penală şi-l obligă să plătească suma de 14.174.565 lei cu titlu reparatoriu în folosul statului;

Boroş Adalbert, la muncă silnică pe viaţă şi degradare civică;

Sândulescu Gheorghe, la muncă silnică pe viaţă şi degradare civică;

Ştefănescu Lazăr, la muncă silnică pe viaţă, degradare civică, 30.000 lei amendă penală şi-l obligă să plătească, solidar cu Pintori Eraldo, lei 45.900 cu titlu reparatoriu în folosul statului;

Schubert Iosif la temniţă grea pe viaţă şi degradare civică;

Pacha Augustin, la 18 ani temniţă grea, 10 ani degradare civică, 880.000 lei amendă penală şi-l obligă să plătească suma de 306.000 lei cu titlu reparatoriu în folosul statului;

Gatti Clement, la 15 ani temniţă grea şi 10 ani degradare civică;

Waltner Iosif, la 15 ani muncă silnică şi 10 ani degradare civică;

Heber Ioan, la 12 ani muncă silnică, 10 ani degradare civică, 20.000 lei amendă penală şi-l obligă să plătească, solidar cu Pacha Augustin, lei 306.000 cu titlu reparatoriu în folosul statului;

Topa Petre, la 10 ani temniţă grea şi 10 ani degradare civică.

Tuturor condamnaţilor le-a fost confiscată averea şi au fost obligaţi să plătească fiecare 50.000 lei cheltuieli de judecată.

Oamenii muncii care au umplut până la refuz sala Tribunalului şi-au manifestat satisfacţia pentru sentinţa dreaptă a justiţiei populare. (Agerpres).

★

Incă un grup de spioni, trădători şi complotişti a primit pe deapsa aspră pentru crimele săvârşite împotriva ţării noastre. De astădată vigilenţa poporului şi a organelor sale de securitate a adus în boxa acuzaţilor şi a trimis acum la muncă silnică pe viaţă şi temniţă grea pe diferite termene pe nişte slugi abjecte ale Vaticanului, una din principalele agenturi internaţionale de spionaj şi provocări ale imperialismului americano-englez, precum şi prepuşi odioşi ai serviciului de spionaj, italian, aflat în aceeaşi soldă.

In acest proces imperialismul americano-englez a fost demascat ca patronul unor acte de spionaj pe care le comit legaţiile statelor satelite în favoarea lui. Prelaţii catolici de sub ordinele Vaticanului, episcopi şi preoţi, au folosit biserica drept pavăză a mârşavelor lor fapte. Procesul a arătat că încă din anul 1923, episcopul Pacha şi-a început activitatea de spionaj în România. Grupul de spioni îmbrăcaţi în sutane şi-a schimbat patronul după înfrângerea hitlerismului de către Armata Sovietică şi au trecut cu arme şi bagaje în tabăra americană pe care Vaticanul şi centrul de spionaj italian o slujesc cu capetele plecate la pământ.

In goană după dolari aceşti prelaţi şi câţiva angajaţi, duşmani ai regimului de democraţie populară şi ai Uniunii Sovietice, s'au pretat la cele mai josnice metode pentru a-şi servi stăpânii cu informaţii care săpau la temelia regimului de democraţie populară şi ajutau tentativele de agresiune imperialiste împotriva lagărului păcii şi al democraţiei. Până şi spovedania era folosită de aceşti spioni ai centrului italian de spionaj, pentru ca toate informaţiile şi cele mai mici, să fie trimise imperialiştilor americani.

Vigilenţa poporului este însă trează, ea izolează şi demasca pe toţi aceia care îndrăznesc sub diferite forme să servească interesele imperialiste de cotropire a ţării noastre.

Cum un grup de spioni este demascat, judecat şi îşi primeşte severa pedeapsă dată de popor, imperialismul american caută alte locuri pe unde să se strecoare şi să stingherească munca paşnică a oamenilor care şi-au ales drumul socialismului şi al păcii.

Deaceea vigilenţa, singura care poate ocroti viaţa noastră paşnică, trebue să fie zi de zi mai ascuţită. Lucrurile cât de mici îi interesează pe spionii internaţionali şi stipendiaţii lor adunaţi în jurul spionajului american şi pentru aceasta ei caută să corupă cu dolari, tentaţii şi promisiuni searbede. Incercările acestor duşmani trebue să fie oprite. Procesul a cărui sentinţă a fost dată eri, arată că aceste încercări sunt sdrobite şi pedepsite cu toată severitatea de judecata poporului şi că oricărui ticălos i-ar mai trece prin gând să atenteze la viaţa nouă pe care şi-o făuresc popoarele din ţările de democraţie populară nu va cunoaşte cruţare.

UN NOU FILM ROMÂNESC

Cu începere dela 20 Septembrie c., va rula pe ecranele cinematografelor din Capitală noul film românesc „IN SAT LA NOI", producţie a studioului cinematografic „Bucureşti"

PENTRU MUNCA PAŞNICĂ CREATOARE

Interview cu acad. I. Petrovschi, rectorul Universităţii de Stat „M. Lomonosov" din Moscova

In învăţământul superior sovietic a început un nou an şcolar. A intrat într'un an şcolar nou, al 197-lea, şi Universitatea de Stat din Moscova. Vastele ei amfiteatre şi laboratoare s'au umplut din nou de tineret. Tineri şi tinere, odihniţi în timpul verii şi înnegriţi de soare, ascultă din nou cu atenţie prelegerile unor cunoscuţi savanţi sovietici.

Mare este dorinţa tineretului sovietic de a urma cea mai veche Universitate rusă care poartă numele întemeietorului ei, marele savant rus Mihail Lomonosov. Anul acesta s'au depus la comisia de admitere a Universităţii peste 5000 de cereri: tineri şi tinere din diferitele regiuni ale Uniunii Sovietice şi-au exprimat dorinţa de a urma această instituţie de învăţământ superior.

Pentru a intra la Universitatea din Moscova nu-ţi trebue decât un singur lucru: să ai un bagaj solid de cunoştinţe după programul şcolii medii. Evidenţiaţilor care au absolvit şcoala cu medalii de aur sau de argint li se acordă înlesniri: mai mult de jumătate din toate locurile vacante le-au fost rezervate lor. Celelalte locuri au fost complectate prin concurs. Cei mai buni dintre cei mai buni, în total peste 2000 de candidaţi au fost admişi anul acesta la cele 12 facultăţi ale Universităţii din Moscova.

Diferite sunt căile tinerilor veniţi la Universitate, diferite sunt preocupările lor. Unii au terminat de curând şcoala medie, alţii au lucrat în mine, în uzine sau pe ogoare colhoznice. Dar cu toată deosebirea de vârstă şi preocupări, noii studenţi ai Universităţii sunt uniţi de o năzuinţă comună, aceea de a-şi însuşi culmile ştiinţei, şi de un scop comun: acela de a deveni participanţi activi la construirea societăţii comuniste.

Un mare număr de cereri de înscriere a fost depus la facultatea de filologie. Lucrările geniale ale lui I. V. Stalin în domeniul lingvisticii au deschis înaintea filologilor sovietici noi şi largi perspective, au pus în faţa lor sarcini de o imensă importanţă. Un mare număr de tineri şi tinere sovietice vor să devină lingvişti şi istorici literari calificaţi. Aşa, de pildă, la secţia de limba şi literatura rusă s'a înscris maestrul rutier Semion Egorov, de 23 ani. Fiu de muncitor de poduri, el a lucrat la unul din trusturile rutiere din Moscova şi în acelaş timp a urmat o şcoală serală pentru tineretul muncitoresc. Egorov a absolvit şcoala cu medalie de aur şi a hotărît să-şi consacre viaţa filologiei.

Un coleg de facultate al lui Egorov, Piotr Şarapov, şi-a făcut studiile medii în oraşelul Stalinsc din Siberia, unde tatăl său este lăcătuş la combinatul metalurgic. La secţia de ziaristică a facultăţii de filologie s'au înscris comsomolistul A. Naimuşin, sosit din Crasnoiarsc şi evidenţiata T. Smirnova, din Moscova.

Cronid Liubarschi a lucrat trei ani la societatea de astronomie din Simferopol. Sub conducerea colaboratorilor Observatorului dela Simeiz, el a studiat în mod serios meteorii şi s'a ocupat cu fotografierea lor. După ce a absolvit şcoala cu medalia de aur, Liubarschi s'a înscris la facultatea de mecanică şi matematici a Universităţii din Moscova. El va urma secţia de astronomie.

Au fost foarte mulţi doritori de a se înscrie la facultatea de ştiinţe naturale, precum şi la facultăţile de istorie, drept şi economie, mai ales la secţia, nou deschisă, de economie a ţărilor din Răsărit.

Studenţii nou admişi sunt reprezentanţi a 45 de naţionalităţi ale Uniunii Sovietice. E greu să numeşti un popor al Ţării Sovietice multinaţionale ai cărei fii şi fiice să nu urmeze la Universitatea din Moscova. La anul I al facultăţii de istorie s'a înscris un ciuvaş din satul Şihvani din R.S.S.A. Ciuvaşă. Va studia limba şi literatura marelui popor rus, la facultatea de filologie, cabardina Ludmila Haşejeva, din Nalcic. G. Cudrevanidze, un locuitor al Georgiei însorite, a fost primit la facultatea de mecanică şi matematici. Colhoznicul C. Alnibaev din Chirghizia va studia economia politică la facultatea de economie.

Universitatea va avea un grup de studenţi care au participat la construirea noului local al Universităţii dela Leninschie Gorî, în care peste câteva luni vor fi transferate toate facultăţile de ştiinţe naturale. Tinerii zugravi şi zidari, tâmplari şi geodezişti care au ridicat cu mâinile lor aceste corpuri de clădiri mărete, au urmat în acelaş timp la o şcoală serală pentru tineretul muncitoresc. Asistenţi universitari şi studenţi de curs superior i-au ajutat să se pregătească pentru examene. Şi iată că visul multor din ei a devenit realitate. Geodezista A. Timohina a fost primită la facultatea de biologie şi pedologie. La aceeaşi facultate vor învăţa zugravul V. Ziborov şi impiegatul

(Continuare în pag. 4-a)

Muzica populară, izvor de inspiraţie pentru compozitorii noştri

de MARŢIAN NEGREA
Compozitor, profesor la Conservatorul de Stat „Ciprian Porumbescu"

Viaţa şi munca poporului nostru, năzuinţele şi elanurile, cântecele şi jocurile lui, au fost totdeauna urmărite cu dragoste de către minţile luminate, de către toţi creatorii de artă adevărată. Poeţii şi scriitorii, pictorii şi compozitorii s'au inspirat din comorile artistice ale poporului, făurind adesea opere minunate ce oglindesc bogăţia de simţire şi gândire a acestuia.

In muzică avem compozitori mai vechi, care, încă în secolul trecut au scris cei dintâi muzică inspirată din creaţia populară şi ale căror merite, pe calea înfiripării şi ridicării culturii noastre naţionale, sunt mari.

Ciprian Porumbescu, Gavril Muzicescu şi Gheorghe Dinea, iar mai aproape de noi, Vidu, Cucu şi Chiriac, sunt artişti de seamă care au stat cu urechea aplecată la cântecele poporului. Prin operele pe care le-au lăsat ei, s'au aşezat cu glorie în istoria muzicii româneşti.

Chiar compozitori ca un Flechtenmacher (care a scris Hora Unirii) Wiest, Wachmann şi alţii, aduşi de către domnitorii timpului, dela Viena, nu au întârziat, nici ei, împotriva politicii oficiale antipopulare să se pătrundă de bogăţia şi frumuseţea cântecelor poporului nostru. Aceşti compozitori care au o contribuţie de seamă, la valorificarea creaţiei muzicale populare nu s'au putut însă sustrage de sub influenţa protipendadei, a boerimii şi a burgheziei ce dispreţuiau poporul şi care începuseră să aibă privirile îndreptate spre muzica apuseană. Nedispunând, pe de altă parte, nici de cunoştinţele tehnice necesare, compozitorii aceştia nu au închegat cântecele poporului nostru în lucrări valabile.

Primul compozitor român care, folosind melodiile populare fie dela ţară fie folclorul orăşenesc, a izbutit să le retopească în lucrări cu o formă artistică desăvârşită, este George Enescu, înzestrat cu un talent muzical excepţional şi cu o rară cultură şi măestrie tehnică, George Enescu a arătat cu strălucire, în cele două Rapsodii ale sale şi în poema română, chipul în care compozitorii trebue să scrie muzica noastră românească.

In acestea cât şi în suita sătească şi în Sonata a III-a pentru vioară şi pian, George Enescu a folosit graiul muzical

(Continuare în pag. 4-a)

O intensă acţiune pentru curăţirea pieţelor din Capitală

Grija pentru o curăţenie cât mai desăvârşită a oraşului preocupă continuu conducerea Sfatului Popular al Capitalei, precum şi organele I.C.A.S.-ului

Intreprinderea de Canalizare, Apă şi Canal luptă pentru a duce la bun sfârşit aceste obligaţii prin numeroase mijloace.

Paralel cu curăţenia oraşului, Sfatul Popular al Capitalei a început dela 1 Septembrie o campanie pentru curăţirea pieţelor de desfacere. De îndeplinirea acestui obiectiv se preocupă reprezentanţi ai Sfatului Popular, I.C.A.S.-ului, Miliţiei Capitalei, Uniunii Cooperativelor de Consum şi Aprozarului. Fiecare din aceste unităţi ţine să fie prezentă cu un aport cât mai mare pentru ca această campanie a curăţeniei pieţelor să fie cât mai eficientă.

I.C.A.S-ul, care are sarcina de bază în această campanie, dă ca aport: oameni, maşini pentru ridicarea gunoaielor, hidranţi pentru stropirea pieţelor, autostropitori etc.

Şi nu sunt puţine pieţele şi străzile din jurul acestora în Capitala noastră.

Astfel, în raionul Stalin există 4 pieţe, în raionul 1 Mai, trei pieţe, în „23 August" trei, în „Tudor Vladimirescu" şase, în „Nicolae Bălcescu" alte şase, în raionul Lenin, şase, în raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej cinci şi în „Grivi'a Roşie" cinci.

Şi parte din aceste pieţe sunt de engros unde desfacerea produselor se face în mod constant.

Pentru curăţirea pieţelor, I.C.A.S.-ul a pus la dispoziţie tot personalul necesar fixând în acelaş timp şi echipe permanente. Astfel pieţele vor avea în curând un aspect îngrijit şi atrăgător

In halele şi piaţa Obor, unde există un permanent comerţ de engros şi detail, muncitorii dela I.C.A.S. curăţă aleile din piaţă zilnic între orele 6 şi 16, iar noaptea lucrează o echipă specială.

Platformele din piaţă se spală în timpul zilei. Hala de peşte şi platoul de peşte de engros sunt spălate deasemeni zilnic, iar hala mare este curăţată zilnic cu două echipe, pentru ca această imensă clădire să aibă un aspect cât mai civilizat.

Ca şi la halele de engros din Obor, I.C.A.S. utilizează acelaş număr de oameni pentru curăţirea celorlalte pieţe.

Dar eforturile I.C.A.S.-ului se lovesc uneori de indolenţa celorlalte organe interesate care nu pun în practică deciziile luate.

Deşi s'a stabilit ca toate unităţile care desfac mărfuri în pieţe să aibă lăzi de gunoi, puţine sunt aceste unităţi care şi-au îndeplinit această obligaţie.

Deasemeni, deşi se hotărîse ca producătorii care desfac mărfuri în pieţe să aibă mese pentru depozitarea mărfurilor, totuşi atari mese nu există decât în piaţa Rahova.

Pe de altă parte, unele unităţi din cele care funcţionează în pieţe nu-şi cunosc obligaţiile pe care le au pentru întreţinerea locurilor. Astfel, Vineri, o parte din comercianţii din piaţa 1 Mai (Filantropia) adunau resturile de mărfuri alterate depozitându-le la rigola trotoarului, aşteptând maşinile I.C.A.S.-ului să vină să le ridice

Paralel cu curăţirea pieţelor, I.C.A.S.-ul a pornit o campanie pentru a uşura munca acelora care lucrează în această direcţie. Astfel, au fost puse în funcţiune o serie de căruciore menite să înlocuiască vechile tomberoane, care erau destul de greu de mânuit. Noile căruciore au ca anexe o perie, fărăş şi târn, şi sunt foarte uşor de mânuit, înlocuind eforturile fizice ale celor care conduceau în trecut tomberoanele.

Cei care folosesc aceste căruciore sunt îmbrăcaţi cu halat şi caschetă, o uniformă specială, pe care I.C.A.S. o distribuie tuturor acelora care fac parte din echipele de curăţirea oraşului.

Pentru ca această campanie de curăţenie a pieţelor să aibă rezultatele cele mai bune este şi de datoria cetăţenilor să sprijine această acţiune, prin sesizări critice şi prin participare constructivă. In acelaş timp şi organele Serviciului Sanitar al Capitalei ar trebui să ducă o intensă muncă de lămurire asupra acestei acţiuni, atât de necesară pentru sănătatea cetăţenilor Capitalei.

S. Chira

INSEMNĂRI

INTR'O COFETĂRIE

Platon scrie că nu iubea pe plăcintari şi pe rahagii; dar pentrucă în dimineaţa ceea ieşisem de la librărie cu nepoţica mea, şi târguisem un maldăr de cărţi de şcoală numai cu puţine parale, am intrat într'o cofetărie să facem aldămaşul. Cum să nu-ţi îngădui aşa ceva, când cartea de cetire de clasa a 7-a elementară, groasă aproape de trei degete, costă ceva mai mult ca două prăjituri?... Mulţi nu vor fi ştiind poate, că sub obladurile burgheze şi moşiereşti ale învăţământului nostru, abecedarul românesc era cel mai scump din Europa. Dar nu şi cel mai bun.

Ne-am aşezat, aşa dar, la masa rotundă cu faţă de marmură albă de lângă catedra pe care scrie CASSA cu slove săpate în lemn, şi am poruncit câte o plăcintă cu brânză ce dela un cârd de vreme se chiamă pateu. Sunt alte zaharicale cu nume şi mai ciudate: Charlotte, Saint-Honoré, Corbeils... Pe o mescioară, chiar lângă catedră, stau trei calupuri lungi ca cele de săpun, aşezate unul peste altul, iar în cel de sus cineva a înfipt un beţişor de fier cu un bilet pe care scrie mare: NOUGAT. Pe vremea când mergeam la şcoala primară, calupurile astea cu zahăr, scrobeală şi nucă, se chemau halviţă de care mânca cu poftă şi Bălcescu. Dar nu despre asta am poruncit a scrie, ci despre muşte.

Nu una, nu două, nu trei, un adevărat roi foia în jurul calupurilor celor dulci. Dipterele vibraznice şi lăudăroase, după cum le-au arătat toţi fabuliştii antici şi moderni, aci zburau, aci se plimbau ca pe un bulevard al lor pe faţa celor trei calupuri. Mai puţin pe cea de sus, pardosită cu o coajă ca de pesmet, dar foarte des şi apăsat pe feţele laterale din care două băteau în gălbui, iar cea de sus în trandafiriu. Imi venea să le ucid. Dar cum?... Muştele astea de casă sunt cele mai nesuferite. Nu ca cele care se numesc „beţive", mititele şi harnice ajutând toamna la fierberea mustului în linuri şi teascuri. Nu ca cele care toată ziulica se vântură ca o pânză pe sub umbră de copaci, nu ciupesc pe nimeni, nu s'aşează nicăieri, şi te miri cu ce trăiesc...

— Multe muşte trag la dumneavoastră! zisei către casierita din catedră.

— La mine?

— Nu. La prăvălia dumneavoastră dulce.

— Da, unde-ai vrea să tragă?... La farmacie?

A doua zi m'am dus iar la cofetăria cu pricina. Inadins, să văd ce mai fac nugalele. Nu mai erau. Să ştii că le-au dat gata muştele! mi-am zis. Dar când privii mai bine, cele trei calupuri dulci, acum mai scurte, stăteau la fereală în galantarul cu geamuri de care muştele geaba dădeau cu capul ca nişte nebune de balamuc.

— Ei, aşa da!.. am strigat de bucurie.

Dar unde-e cofetăria asta? — va zice careva. Nu-i nevoe de adresă. Erasm spune pe latineşte că prin scris trebue să dai sfat, nu să muşti. E destul că cooperativa cea cofetărească se va simţi cu musca pe. halviţă.

Ioachim Botez